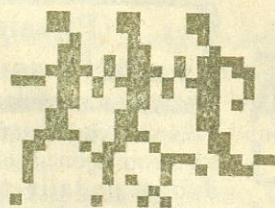

ŽINGSNIAI

NEPRIKLAUSOMAS RADVILIŠKIO RAJONO LAIKRAŠTIS

Leidėjo žodis

"Žingsnių" vyr. redaktorius Linas Jučas "Kreipimosi į Lietuvos žmones" (liepos 31 d.) nepasirašė.

Tarnauju tik Lietuvai!

Taip, mano parašo po šiuo įžymių žmonių, kurių dauguma - komunistai, pareiškimu, nėra. Patikėkite, apmaudu, kai vienas po kito laikraščiai perspausdina eilutę "ir L. Jučas", nors ten turi būti visai ne "L." raidė... Ką gi, nuo klaidų neapsaugotas niekas. Bet maloniau kentėti už savo, o ne kitų apsirikimus.

Linas JUČAS

Kitame numeryje:

Linas JUČAS

"Maskva prašo išmaldos"

Radviliškio rajono savivaldybės pirmininkas

Vitalis JANUŠEVIČIUS

rašo apie artimiausius tikslus ir priemones jiems pasiekti.

Keleri labai intriguojantys rašiniai. Apie ką?

Nusipirkite

laikraštį ir sužinosite...

Radviliškio rajono valdytojas
Vytautas TOMKEVIČIUS
rašo apie pirmuosius naujosios
valdybos žingsnius - 2 psl.

Albertas LAURINČIUKAS
Specialiai mūsų laikraščiui ir jo
skaitytojams. "Mergaitė prie
karštų pelenų" - 3 psl.

Algimantas SIMAITIS
MAURAS PADARĘ SAVO
IR GALI EITI? - 4 psl.

"Išklausykit, pasaulio didžiūnai. Mes mažiukai skaičiumi, bet lygūs su jumis dvasios jėga, lygūs savo garbės pajautimu ir pasiryžimu ją ginti, lygūs pasaulio piliečiai vardan tų kilnių obalsių, su kuriais laimėjote pasaulinį karą, tų pačių obalsių, kurie sutelkė po jūsų vėliavomis daugybę tokių mažiukų, kaip mes".

V.Putvinskis-Putvyš

Mūsų

dienos

Saldus trūkumas

Nežinia (?) kur dingus 22 tonoms cukraus, Radviliškio rajono antiblokadinė komisija nutarė patikrinti cukraus pardavimo tvarką. Įdomu, kas gi tie smaližiai: prekybininkai, pelės ar...

Atsitiktinumas?

Nors "Žingsnių" redakcija yra sudariusi sutartį su "Lietuvos spauda" dėl laikraščio platinimo, rugpjūčio 3 d. ir 4 d. Baisogalos ir Seduvos paštų darbuotojos ištraukė mūsų leidinį... iš po prekystalio. Net nusistebėjome: nejaugi abi spaudos platintojos tokios "iniciatyvios", o gal joms paprasčiausiai buvo patarta nepadėti "Žingsnių" ant prekystalų, šalia kitų leidinių. Kaip sakoma, kuo toliau nuo akių, tuo toliau nuo pagundos (o tai ims žmogus ir nusipirks!). Manytume, kad keliskart pasikartojus tokiems faktams, turime moralinę teisę pareikalauti kompensacijos.

Pagaliau!

Siekdama ekonomiškai suinteresuoti javų augintojus parduoti daugiau grūdų valstybei, LR Vyriausybė padidino derliaus supirkimo kainas.

Pasirašykite - slaptumą garantuojame "Ačiū už "Žingsnius", sėkmės energingam ir darbščiam vyr. redaktoriui Linui Jučui", - perskaitėme viename laiške, pasirašytame "grupės Radviliškio miesto, Maironio gatvės gyventojų". Dėkojame už palinkėjimus ir prašome skaitytojų... (žr. pavadinimą)

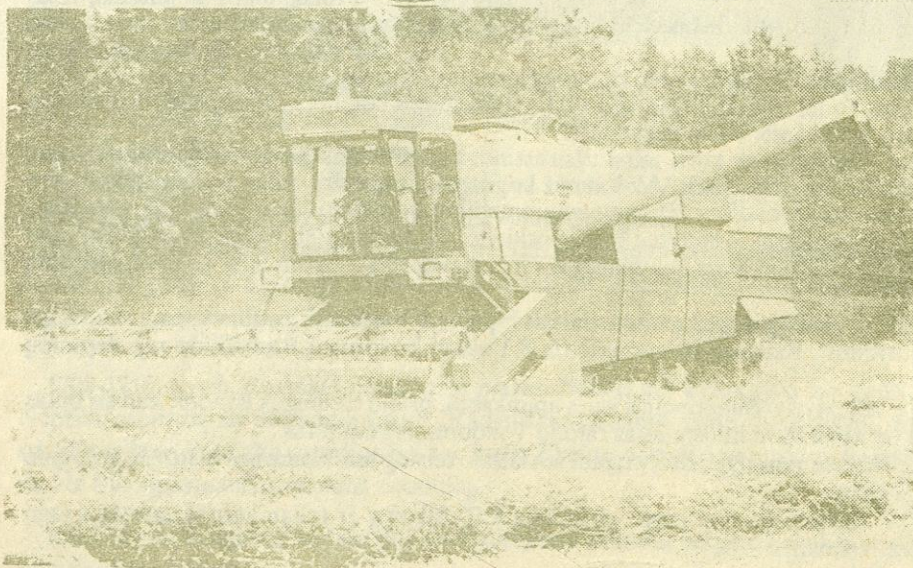
Koks rugpjūtis be rugiapjūtės?!

Išridėjo kombainai į laukus...

Vynganto BRAJO nuotr.

Kitos skyriaus "Mūsų dienos" informacijos - 6 psl.

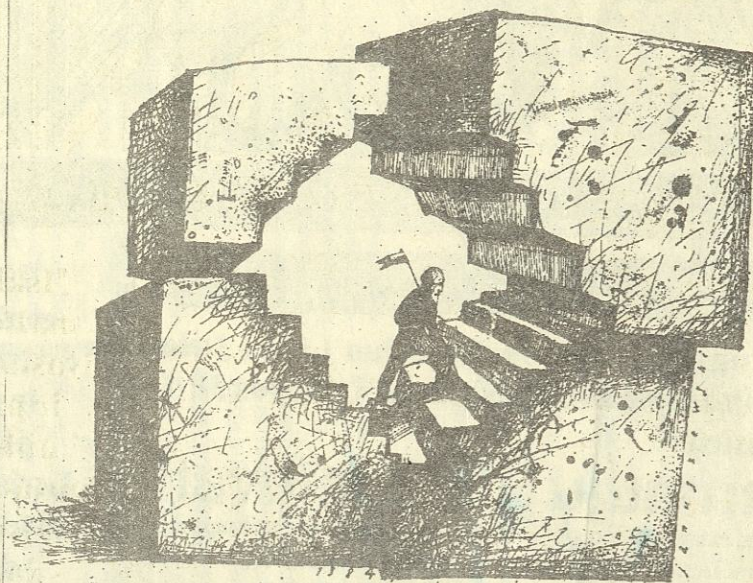
**(Pirmieji rajono
valdybos žingsniai)**

Iš esmės baigta formuoti rajono valdybos padalinių struktūra ir žengti pirmieji veiklos žingsniai. Atl2ktas didelis darbas, tobulinant kiekvieno padalinio vidinę struktūrą, turėtų teigiamai atsiliiepti į viso darbo turinio gerinimą.

Visos valdybos darbo esmė - kuo geriau tenkinti kiekvieno Lietuvos Respublikos piliečio poreikius, jo gyvenimo, darbo ir poilsio sąlygas. Nėra svarbesnių klausimų - tai kiekvieno valdybos darbuotojo pagrindinė pareigų vykdymo sąlyga. Per aptarnavimo sferą, gerinant oro, vandens, žemės grynumą, per papildomų materialinių išteklių ieškojimą, maisto produktų kokybės gerinimą turime palengvinti kiekvieno

piliečio būklę. Kuriasi naujas kooperatyvas, kuris užsiims tik maisto produktų ir kitų materialinių vertybių išteklių padidinimu (virš rajonui skiriamų prekių fondų). Jo veikla turi apimti visus rajono gamintojus. Pradėta ieškoti tiesioginių kontaktų su užsienio lietuviais ir jie jau užmegzti su firma "IPSA", Čikagoje gyvenančiais lietuviais verslininkais ir prekybininkais, pasikeista laiškais. Jie pažadėjo aplankyti mūsų rajoną rugpjūčio mėnesį, aptarti klausimus dėl naujų užsienio šalims reikalingų gaminių gamybos rajone, siekiant įsigyti daugiau valiutos. Planuojame panaudoti rajono medžioklės ūkį, sprendžiama, kaip geriau išdirbti žvėrių kailius, ragus, kanopas ir kt., kas taip pat turi didelę paklausą užsienyje. Kad visa tai įmanoma padaryti, parodė

Vytautas TOMKEVIČIUS,
Radviliškio rajono valdytojas

ūkų ir kitų organizacijų vadovų pastangos blokados metu padidinti naftos produktų kiekius tiesioginių mainų keliu. Visa tai leido beveik be sutrikimų vykdyti visus darbus pramonėje ir žemės ūkyje.

Nutarta naujai pradėti centrinės poliklinikos su reabilitaciniu centru, intensyviai tęsti gyvenamųjų namų, prekybos ir kitų objektų statybas.

Žemės ūkio skyrius numato geriau aprūpinti gyventojus daržovėmis, pieno ir mėsos produktais. Stengsimės visomis priemonėmis plačiau informuoti gyventojus apie valdybos veiklą, apie tai, ką mums pavyks padaryti ir ką išspręsti dar nesuspėjome. Gerokai atjaunėjusi valdyba, pasipildžiusi naujais, kvalifikuotais specialistais, yra optimistiškai nusiteikusi pateisinti jai parodytą pasitikėjimą. Tokie mūsų pirmieji žingsniai.

Radviliškio raj. LDT Vykdomojo komiteto 1990 m. balandžio 12 d. sprendimu gamybinei butų ūkio valdybai paskirtas komunalinis 3-jų kambarių butas (45,06 kv. m.), esantis Radviliškyje, Jaunystės gatvėje Nr.37, bt.37. Įstaigoje

Kasdieninė istorija su nejprasta pabaiga

Algirdas MIKONIS

gistravęs Radviliškio Darbų vykdytojų baro bendrabutyje (Šiaulių g-vė Nr.1), bet gyvena pas tėvus (Radviliškis, Požėlos - 8, bt.1) 4 kambarių bute, jo šeimai gyvenamojo ploto pakanka. Todėl 1990 m. balandžio 19 d. profsajungos komitetas vienbalsiai, dalyvaujant

Atrodo, viskas aišku. Deja, tikrai ne viršininkui P.Ryžakov'ui, kuris labai užsirūstino, kad profsajunga išdrįso jo nepaklausyti. Gegužės 17 d. jis parašo raštą, kuriame prašo Radviliškio raj. LDT Vykdomojo komiteto pirmininką, kilus nesutarimams tarp valdybos administracijos ir vietos profsajungos komiteto, sprendimą dėl gyvenamųjų pataipų suteikimo (Jaunystės 37-37) atidėti.

Viršininko užtarėjų atsirado ir pačiame rajono Vykdomajame komitete.: R.Vilčinskienė, VK darbuotoja, staiga "apsižiūrėjo", kad šis komunalinis butas iš viso negali būti paskirtas butų valdybai! Nors anksčiau, kai jį pretendavo tik viršininkas, jai jokių abejonių dėl skiriamo buto statuso nekilo...

Nesnaudė ir pats P.Ryžakov'as. Kalbėjosi atskirai su profsajungos komiteto nariais ir pačiu S.Vaitkumi, įrodinėdamas, kad, "jeigu ne man, tai šis butas bus užregistruotas kaip tarnybinis". Reikalas išsprendė tik S.Vaitkui kreipusis į Radviliškio raj. deputatų tarybos socialinio teisingumo komisiją.

Komisija, išsikvietusi į savo posėdį P.Ryžakov'ą, objektyviai išnaginėjusi visas aplinkybes, priėjo vieningos išvados, kad šis butas paskirtas S.Vaitkui nepažeidžiant įstatymų. Apie tai raštu buvo informuotas rajono Vykdomasis komitetas.

1990 m. liepos 5 d. įvykusiame Radviliškio raj. valdybos posėdyje, dalyvaujant socialinio teisingumo komisijos atstovui, galų gale buvo priimtas sprendimas išduoti orderį butui S.Vaitkui.

Atrodo, tiesa nugalėjo. Taip galvoja visi GBŪV darbuotojai, išskyrus... viršininką P.Ryžakov'ą. Ir toliau kaip iš gausybės rago pilasi jo priekaištai profkomiteto nariams ir visiems velniams.

Nervų karas gamybiniame butų ūkio valdyboje tęsiasi...

į šį butą pretendavo du realiausi kandidatai: gamybinės butų ūkio valdybos viršininkas Pavel'as Ryžakov'as ir šios valdybos darbininkas Stanislovas Vaitkus.

Profsajungos komitetas, išnaginėjęs aplinkybes, nustatė, kad P.Ryžakov'as yra fiktyviai prisiregistravęs, todėl jo kandidatūra neturėtų būti priimtina.

KANKINIAI SUGRĮŽTA

Vytautas VAICEKAUSKAS

Sugrįžta Tėvynės sūnūs ir dukros iš Sibiro pasviečių į Tėviškę, kad atgultų ramiam ir amžinam poilsiui Nemuno krašte, kad jų kaulus atlydėtų tų kankinių vėlės, ir prie kauburėlio artimieji prisimintų tuos vargus ir negandas, tekusius jų daliai.

Su rajono valdytojo gerb. V.Tomkevičiaus pagalba gavome autobusą. Vykti reikėjo naktį, nes lėktuvas buvo laukiamas liepos 17-os dienos rytą (5 val.). Skelbimai buvo iškabinti prieš kelias dienas,

bet norinčių sutikti tretinių palaikus atsirado nedaug. Deja, atsisakė vykti ir dvasiškiei. Radviliškio parapijos klebonas, monsinjoras A.Bitvinskas (pats kalbėjęs 11 metų) ne tik neparodė iniciatyvos, bet nesiteikė išklausti pokalbio telefonu, pasakęs: "Ak, Jūs dar ir mokote mane kaip turiu elgtis!" - ir metė ragelį.

Išgelbėjo Šeduvos klebonas kanauninkas B.Antanatis. Išklausęs mano prašymą, sutiko vykti, pasitelkęs dalį choro, vargoninką Bumbulį, zakristijoną, panoro važiuoti ir jaunuoliai, patarnaujantys Šv.Mišioms. Nuoširdus ačiū visiems jiems.

Aeoruosto salėje susirinko artimieji, Rygos telestudijos brigada, nutarusi paraginti latvius nepamiršti savo tautiečių,

nepalikti jų svetimoje žemėje. Dalyvavo Vilniaus katedros klebonas, ministras V.Antanatis, Vilniaus tremtinių bendrijos pirmininkas S.Žukauskas, kiti bendrijos tarybos nariai.

Palaikus sustatė šalia vienas kito, specialiose dėžėse (jų buvo apie 60), artimieji papuošė juos gėlėmis, degė žvakelės, palinko trispalvės, tremtinių bendrijos vėliava. Giedojome giesmes, kalbėjome maldas, poterius, "Lietuva brangi", tautinę giesmę...

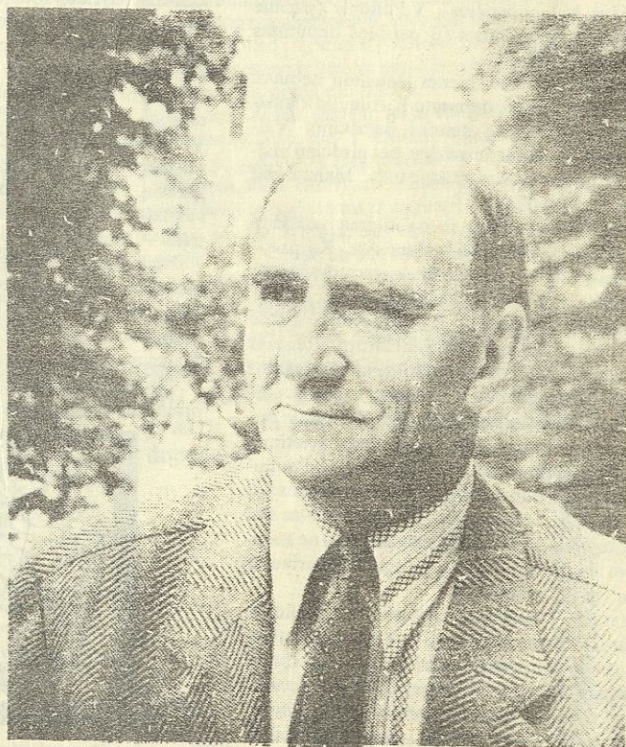
Tik tiek: sutikome ir vykome į namus. Bet kiekvienas širdyje jautėme atlikę šventą pareigą Tėvynei ir žmonėms.

Tebūnie lengva kankiniams šventoji Lietuvos žemė.

Specialiai "ŽINGSNIAMS"

MERGAITĖ PRIE KARŠTŲ PELENŲ

Albertas
LAURINČIUKAS

Diena buvo karšta. Vakarų pusėje girdėti duslūs sprogtančių sviedinių balsai. Grįžęs iš darbo grūdų sandėlyje nuvirtau daržinėje ant šieno. Galvojau apie gimtuosius Šiaulius ir sudegusią gimnaziją. Už kelių dienų turėjo prasidėti mokslo metai.

Į Radviliškį patekau netikėtai. Kai sovietinė armija įžengė į Šiaulius, mane išvarė kasti apkasų. Norma - 10 metrų. Greitai palūžau. Pagijęs pradėjau dirbti Gubernijos grūdų elevatoriuje. Po poros dienų išsiuntė į Radviliškį.

Tą vėlų ir šiltą vasaros vakarą iš svajonių į realų pasaulį sugrąžino lėktuvų burzgimas. Suvokiau, kad tai ne sovietiniai. Kai vokiečiai dar šeiminkavo Šiauliuose, teko pergyventi tris tokių lėktuvų naktines atakas. Pagalvojau, kad vokiečiai skrenda bombarduoti Zoknių aerodromo. Apsirikau. Bombos ėmė kristi Radviliškyje. Sudrebėjo žemė, pabiro langų stiklai. Laukan išbėgo vaikai ir suaugę. Kilo alasas.

- Gulkite ant žemės, - išgirdau įsakmų vyrišką balsą.

Daugelis puolė į daržinę. Koks naivumas! Argi gali šienas ir pelai apsaugoti nuo bombos skeveldrų? Kaimynystėje suliepsnojo namas. Girdėjosi sužeistųjų dejavimai...

Į Šiaulius išėjome, vos saulei patekėjus. Kryžkelėje prie malūno smilko sudegusio namo likučiai. Prie karštų pelenų sėdėjo mergaitė. Jos akyse mačiau siaubą. Ją ramino moteris.

Išeidami iš miesto užsukome į sodybą, kur prie šulinio stovėjo senas žmogus. Paprašėme atsigerti. Sugirgždėjo svirtis. Jis ištraukė sklidiną kibirą vandens, ištiesė molinį puoduką...

Tada, eidamas paplente į Šiaulius, negalėjau žinoti, kad, praėjus kuriam laikui, čia sugrįšiu platinti "Lietuvos geležinkelininko" laikraščio, atliksiu pedagoginę praktiką, išgysiu gerų bičiulių.

Visada, kai atvykstų į Radviliškį, girdžiu svirties girgždėjimą, o užmerkęs akis matau mergaitę, sėdinčią prie sudegusio namo karštų pelenų. Tai praeitis. Bet visos mūsų dienos nudažytos vakarykščių įvykių spalvomis.

1708-1710 metais Radviliškyje siautėjo maras. Neliko nei vieno gyvo žmogaus. Jo apylinkėse vyko atkaklios kovos už Lietuvos Nepriklausomybę su bermontininkais. Radviliškio padangė matė daug audrų, tragedijų. Bet buvo ir pragiedrulių. Miestui jėgų suteikia plieno ir asfalto arterijos bei tie, kurie iškentėjo, sėdėdami prie sudegusio namo, kurie pavargusiam keleiviui duodavo ir duoda šalto gaivinančio vandens puoduką.

P.S. Linkiu "Žingsnių" redakcijos darbuotojams sėkmės, žengiant sunkiu ir didelės atsakomybės reikalaujančiu nepriklausomos spaudos keliu!

MAURAS PADARĖ SAVO ir gali eiti (?)

Liepos 20 d. 11 valandą Radviliškio rajono savivaldybės deputatai rinkosi į posėdį, apie kurį rajono iškraštyje "Mūsų kraštas" bus tik trumpa žinutė.

Algimantas SIMAITIS

Klausių savęs: "Kodėl aš, paprastas žmogus, esu į tą pavojingą zoną, kur laikas, susisukęs į istorijos verpetą, daužo vieną į kitą dar stiprų seną ir dar ilpną naują?" Smalsumas. Galimybė pamatyti tai, ką istorikai studijuos iš protokolų, betarpiškai pastoti sesijos dvasią, kad galėtum stebėti tai, kas įplink tame, kaip skruzdėlyną, kurio gyventojai pats sau lieka nepažintais "joudosios dėžės".

Ir taip, 1990 metais, liepos 20 d. Leidžiu sau pasirinkti tai, kas man atrodo svarbu. Drįstu netaisyti kalbančių deputatų kalbos - citatos originalios. Taigi, dar neužimtų vietų rajono valdžioje užsėdimas, kreslų dalinimo mechanizmas.

Tarybos pirmininko pavaduotojo rinkimai. Siūlomos kandidatūros. Dalis pasiūlytų deputatų atsisako. Lieka R.Chlevickienė (pasiūlė savivaldybės pirmininkas V.Januševičius), V.Paliūnis (pasiūlė K.Augulis) ir A.Pauliukas (jį pasiūlęs deputatas pavadė nepasiskakė).

Kandidatėi R.Chlevickienei klausimų nebuvo. Deputatas V.Paliūnis į deputato K.Augulio klausimą, kodėl praeitą kartą atsisakė, paaiškino: "Valdžios aš labai smarkiai netrokšiu, bet girdėjau atsiliepimų: "Kodėl atsisakė, reikėjo būti." Manau, kad gal verta pabandyti".

Deputatas A.Pauliukas savo sutikimą paaiškino šitaip: "Nutariau dalyvauti rinkimuose. Ką padariau, jūs patys žinote, ką padarysiu - parodysi laikas. Vienu žodžiu, palieku šitą klausimą spręsti jums".

Deputatai J.Mikutis ir E.Adomavičius kvietė balsuoti už R.Chlevickienės kandidatūrą. Vienas iš deputatų, agitavusių už A.Pauliuką, kalbėjo taip: " (...) Kodėl kitos kandidatūros negali mūsų patenkinti? Todėl, kad čia reikalinga didelė dvasinė pusiausvyra. Yra daug vargo, daug bėdų švietime, medicinoje ir kitur, su kuriais gerbiamas A.Pauliukas susiduria. Ir man atrodo, kad mums visiems yra labai svarbu, kad mūsų taryba ir jos vadovas bei pavaduotojas atstovautų visą visuomenę, o ne atskirų grupių interesus (...) Čia turėtume patį geriausią variantą - gerb. A.Pauliuką."

Deputatas P.Pašinskas agitavo už V.Paliūnio kandidatūrą: "Man nepatogu - aš irgi iš kolūkio. Tačiau aš irgi turiu savo požiūrį. Manau, kad turėtų būti žmogus, nesusijęs su žemės ūkiu. Aš, pavyzdžiui, labai norėčiau palaikyti gerbiamą A.Pauliuką, bet vistiek galvoju, kad jis labai užimtas žmogus. Iš kitos pusės aš galvoju apie mūsų gerbiamą Valentiną Paliūnį. Galvoju, kad tai yra pati tinkamiausia kandidatūra jau tai prasme, kad nėra vienos krypties, kad reikalingas humanitaras, kad reikia spręsti kultūros, švietimo klausimus. Tai galvotume, kad reikalingas toks žmogus. Iš V.Paliūnio pasisakymų jūs matote - tai žmogus, giliai analizuojantis situaciją. Jis nepameta, jis nenukrypsta, kada mes nukrypstame į vieną kraštutinumą. Jis sugeba susiorientuoti. Matyt, toks sveikas, blaivas požiūris reikalingas mums visiems. Toks patarimas reikalingas, žinoma, ir prezidiume, ne tik čia, iš salės. Manau, gerb. V.Paliūnis galėtų ten būti. Aš manyčiau, ir patirtis yra. Ir mokėjimas vadovauti, ir prezidiume būti - taip pat yra".

Deputatas V.Vaicekauskas buvo kitos nuomonės: "Aš norėčiau pasakyti, kad gerbiamas V.Paliūnis kažin ar nebus trečias sekretorius pas mus taryboje. Jis pats pradžioje sakė, kad jį vistiek traukia ta sena bala (...). Į tai P.Pašinskas atsakė replika:

"Visgi skaitau, kad priklausymas partijai, sekretoriavimas nėra kliūtis balsuoti". Autorius mano, kad V.Vaicekausko pasisakyme buvo pabrėžta kita mintis.

Antrajam balsavimo turui buvo pasiūlytos dvi daugiausia balsų surinkusios kandidatūros: A.Pauliukas (16) ir V.Paliūnis (14). Pasitarę deputatai pasiūlė į biuletenį įtraukti ... tik daugiausia balsų surinkusio A.Pauliuko pavardę. Nors tokiu pasiūlymui prieštaravo deputatas K.Augulis, V.Paliūnis savo kandidatūrą atsiėmė.

Taip A.Pauliukas buvo išrinktas savivaldybės pirmininko pavaduotoju.

Skyrių vedėjų tvirtinimas labai paprastas. Paskelbiama kandidato pavardė, trumpa biografija, jis atseko į klausimus, retkarčiais pasisako vienas kitas deputatas. Atviras balsavimas. Suskaičiuojami balsai. Yra reikiamas skaičius - patvirtinamas, neužtenka balsų - ne.

Man teko stebėti du atvejus, kai kandidatui balsų pritrūko. Pirmasis buvo, tvirtinant A.Jurgauską kultūros skyriaus vedėju. Tai įvyko birželio 28 dieną. Paskelbus balsavimo rezultatus, P.Pašinskas reagoavo žaibiškai: "Čia mes parodėme didžiulį principingumą. Padarėme klaidą, pagrindinį Dainų švenčių organizatorių nepatvirtindami. Reikia permąstyti. Jurgauskas yra kompetetingas". Deputatas V.Paliūnis: "Mačiau A.Jurgausko darbą kaip viršininkas, dabar matau kaip eilinis. Vargu ar rasite geresnį. Puikiai žino specifiką. Finansų ūkio žinovas; labai kultūringas žmogus". Valdytojo pavaduotojas A.Simelis: "Nė vieno neagituojčiau, bet jau čiužiniai išvežti...". Pasigirdus pasiūlymui tvirtinimą pakartoti (kitame posėdyje, t.y. liepos 20 d., V.Paliūnis paprieštaravo: "Galima suprasti - maura padarė savo ir gali eiti"). K.Andrijauskas pareiškia: "Permąstyti ir perbalsuoti dabar!"

Nors deputatas V.Butvilas pareiškė protestą prieš daromą spaudimą, jo kolegos ... pakeitė savo

nuomonę. A.Jurgauskas buvo patvirtintas skyriaus vedėju.

Liepos 20 d. ekonomikos skyriaus vedėju rajono valdytojas V.Tomkevičius pasiūlė S.Martynovą. Kandidatas kalbėjo apie nuveiktą darbą, "akivaizdžius rezultatus". Pirmininkaujantis paprašė pasisakyti nuolatinių komisijų, kurios prieštarauja pasiūlytajai kandidatūrai, atstovams. Deputatas V.Vaicekauskas: "Mūsų dvi komisijos - socialinio teisingumo ir transporto - svarstėme. Ir dauguma už tai, kad nerinkti gerb. Martynovo". Pirmininkaujantis V.Januševičius: "Kitos pritaria. Taip išeina?" Deputatas V.Šiošė: "Mūsų žemės ūkio ir perdirbimo pramonės nuolatinė komisija šiaandien rytą parė kandidatūrą gerbiamo Martynovo į ekonomikos skyriaus vedėjo pareigas, teigiamai rekomendavo jį, kaip žmogų, kuris visą eilę metų labai gerai informuotas yra šiuose reikaluose rajono, dabartiniuose ekonomikos vystymo klausimuose.

Aš norėčiau nuo savęs pridėti, kad jisai pradėjo dirbti jau paskutiniu stagnacijos metu (visgi, kad ir sako čia visi - stagnatorius), kada Brežnevas jau baigė nukratyti kojas. Reiškia jis jau neturėtų stagnacijos poveikio just. (Stagnacija Lietuvoje baigėsi tik 1988 m. rudenį. Jos pabaigos akimirksnį rajone nustatyti nepavyko - aut. pastaba). Aš, vadinas, prašyčiau ir visus kitus, vadinas, palaikyti šitą mano pasiūlymą, tačiau norėčiau patarti pretendentui į skyriaus vedėjo pareigas. Čia ir mano, ir visos eilės radviliškiečių tokia nuomonė, vadinas, jums reikia truputėlį diplomatijos, galbūt išorinės, ar ko nors, jeigu vidinės yra. Bet mes jus matome visuomet labai niūri. Visi sako, kad Jūs išdidus, niūrus, mažą šypsenėlės susitinkant, kalbāt su žmonėmis. Galbūt reikėtų šitą manierą šiek tiek keisti...

Praeičtyje buvo visokių bėdų, ir mūsų kolektyvas turėjo priekaištų. Tai to negavo, tai to neturim, tačiau, matomai, mes visi radom bendrą kalbą, ir aš negaliu pasakyti tokio žodžio, kad būtume ypatingai nuskriausti. Prašyčiau visus patvirtinti."

Deputatas Juozapaitis: "Aš noriu trumpai pakalbėti švietimo ir kultūros komisijos vardu. Prieš tris dienas buvo siūlyta mums visiems susirinkti ir apsvarstyti, bet, deja, aš vakar buvau vienintelis tame "posėdyje". Todėl komisijos vardu kalbėti negaliu. Komisijos nariams noriu pareikšti "padėką". Kabutėse, aišku savaime. Todėl nei agituoti už gerbiamą Martynovą, nei ypatingai prieštarauti neturiu pagrindo. Tikrai tegul neužsigauja jis, ir teisingai supranta mane taryba: dar prieš pirmą posėdį namuose sulaukiau skambučio, tiesa anoniminio. Moteriškas balsas ir sako: "Girdėjau, draugą Martynovą valdžion išrinkot". Sakau, kad ne, nerinkom. "O tai žiūrėkit", - sako, - "jeigu išrinksit, išvaisykim jus visus". Kaip vertinti tą posakį, nežinau (...)"

S.Martynovas padėkojo už pastabas: "Noriu pasakyti, kad savyje nejauciu jokios išdidybės. Esu jautrus žmogus ir dažnai pergyvenu dėl nesklaidumų, kokie yra darbe (...) Stengsiuosi daugiau šypso-
tis".

V.Butvilas: "Jeigu pastudijavus šito gerbiamo mūsų kandidato gyvenimą, aš matau jo naudingos veiklos laikotarpį tikrai nuo 1963 iki 1975 metų, kada jis dirbo Radviliškio žemės ūkio mašinų gamykloje, iš pradžių tekintoju, po to inžinieriumi technologu, vyr. inžinieriumi technologu. Man atrodo, jog nuo 1978-ųjų prasideda jo epopėja. Paskiriamas instruktoriumi, partinės komisijos pirmininku. Dabar partijos komitetų struktūra atskleista ir mes žinome, kuo jie ten užsiiminėjo: popierių perdėliojimu, nieko neveikimu. Ten jis gavo pirmą žmogaus sugadinimo dozę. Toliau - Vilniaus aukštosios partinės mokyklos studentas (du metus). Manyčiau, kad ten jam, kaip žmogui, neprisidėjo gerųjų savybių, o po to, iš karto paėjęs tokią solidžią stažuotę, tampa Vykdomojo komiteto pavaduotoju ir plano komisijos pirmininku. Žmonės, prieš mane kalbėję, gyrė, kad jis ten "pramušė", gavo... Neužmirškime, kokia situacija buvo rajone, kada valdė triumviratas, pradedant Žemkausku ir jo pakali-

kais. Martynovas buvo labai tinkamas, kada buvo administracinė sistema.

Betgi, žmonės, supraskite, situacija dabar keičiasi. Negi jūs vėl galvojate verstis senais ryšiais, vėl dirbti senais metodais. Aš manau, kad šitas žmogus, nežiūrint jo ryšių, jo pažinčių, visiškai netinkamas tam darbui, ir, jeigu mes jį "pastatysime" ekonomikos skyriaus vedėju, tai, atspiraus, nuo šios dienos prasidės mūsų deputatų tarybos ir mūsų populiarumo žmonėse krachas. Juk niekam ne paslaptis, kokia žmonių nuomonė apie Martynovą ir apie žmones, anksčiau dirbusius Vykdomojame komitete. Kur butai, kur skirstymas, ten ir korupcija, ten ir žmonių teisių bei pareigų pažeidinėjimai. Ir aš, ranką prie širdies pridėjęs, galiu pasakyti, kad šiuo požiūriu mūsų kandidatas nėra šventas, tad nereikia jo parodyti tokioj šviesoje, kad "žmogus dirbo, žmogus stengėsi", atseit, čia kalta sistema. Ne. Atsižvelkim į jo dalykines savybes. Aš savo nuomonės neperšu, bet siūlau deputatams gerai pagalvoti tuo klausimu, nes čia labai ryškiai matosi, kas šią kandidatūrą palaiko. Kas su juo anksčiau buvo susijęs, tas ir dabar įnirtingai jį gina. Manau, išvadas padarysite patys".

Deputatas K. Andrijauskas: "Nuomonę kiekvienas turim savo ir ją vadovaujames, ir, gerbiamas Butvilai, mano nuomone, man tai nepriimtina, bet jūs juos kritikuoti galite namuose, lovoje atsigulę, vienam".

S. J. a tiesa, kad kas galima Jupiteriui, tas negalima jaučiui. P. Pašinskas pareiškia, kad V. Butvilo pretenzijos nepagrįstos, kadangi kompartijos aparato darbuotojai nėra patys blogiausi. Taip, yra ir blogesnių...

Deputatas R. Čegys: "Norėčiau pateikti bešališką nuomonę. (...) Nereikia per daug liaupsų, per daug girti ar per daug peikti. 1984 metais aš mėginau prisiregistruoti vieno kambario kooperatiniam bute. Ir tam buvo padarytos kliūtys, konkrečiai - iš draugo Martynovo pusės. Jis pasiūlė man gyvenimą neprisiregistruoti. Taip pragyvenau du metus. Aš žiūriu čia tiesioginį įstatymo pažeidimą. Gal, sakau tai ne įprotis, gal čia atsiūtkinumas. Yra daiktinis įrodymas, aš turiu čia savo pasą".

Patikrinamas kvorumas. Balsuojama. Už - 27.

V. Palūnis: "Labai prašyčiau vieną pastabą, kad galėčiau pareikšti. Pastaba liečia balsų skaičiavimo komisiją. Visų pirma, kai mes balsuojam už - turi mums būti pasakytas skaičius - kiek. Tada, kiek prieš - skaičius, kiek susilaikė - skaičius, o ne po to, pasitarus, viską krūvon suvėlus. Be to, balsų skaičiavimo komisijos nariai turi taip pat balsuoti, o ne mintyse savo balsus pridėti, kad mes taip pat matytume, už ką jie balsuoja, o ne paskui diplomatiškai laisvą".

lininkaujantis: "Teisinga pastaba. Priimam".

Deputatas S. Bryžachin'as: "Aš nenoriu pasakyti, bet, mano supratimu, skaičius prieš buvo penki, jūs sakot - šeši. Susilaikiusių mačiau 4 rankas pakeltas, jūs sakėt - penki. Gal aš klystu, aš nenoriu pasakyti, bet man atrodo, tikrai reikia..."

Pakartoti tai pakartoti.

Vėl patikrinamas kvorumas. Rezultatas: "Už - 27". Kandidatas nepatvirtinamas, o kitos kandidatūros valdytojas pasiūlyti negalėjo.

* * *

Iš šalies stebint, negražiai atrodė deputato V. Butvilo bėgiojimas prie mikrofono su savo klausimais ir pastabomis, kai jo kolegės skaitė laikraščius "Respublika", "Žingsniai", "Dvidešimt kapėlių" bei žurnalą "Tik vyrams". Nesuprantamas buvo jo "knaisiojimas" po valdytojo V. Tomkevičiaus pasiūlytą savivaldybės struktūrą, ieškant užslėptų etatų. Juk tvirtinant paties valdytojo kandidatūrą ją palaikė net kai kurie Sąjūdžio remti deputatai! Kiek gi galima kaisioti nosį į tą pavojingą zoną, kur laisvai nori tvarkytis rajono galingieji. Todėl tenka pritarti LKP Radviliškio rajono sekretoriaus P. Pašinsko viduramžių scholastika dvelkiančiame straipsnyje (greičiau mišrainėje, kur suplakta V. Leninas, A. Terleckas, A. Aibišalas, V. Čepaitis, seksas ir moterys, kur "tarp atramos

priemonių yra centras su savo nežinia ko norinčiomis centro frakcijomis ir liberalų tipo partijomis") "Apie demokratiją" įkomponuotam V. Butvilo deputatinės veiklos įvertinimui: "Paprastai rajono Tarybos deputatai kalba ir balsuoja, atsižvelgiant į tam tikros žmonių dalies nuomonę. Gi V. Butvilas - originalus. Jis vienintelis, kuris balsavo prieš visus praeito Tarybos posėdžio priimtus sprendimus, išskyrus vieną savivaldybės juridinės grupės sudarymo atvejį - jis susilaikė. Panašų jo nuoseklumą galima pastebėti ir ankstesniuose posėdžiuose."

Pratęsdamas P. Pašinsko mintis siūlau:

Pirma. Todėl, kad V. Butvilas nepaklūsta kelių deputatų nuomonei, balsuoja beveik prieš visus buvusio Vykdomojo komiteto vadovaujančius darbuotojus, juos tvirtinant darbui savivaldybėje, drįsta pateikti savo argumentus, nesupranta, kad

P. Pašinsko ir S. Bryžachin'o sprendimai yra demokratiški, yra originalūs, kreipiuosi į V. Butvilą rinkėjus, prašydama s "pagalvoti apie jo deputatinių įgaliavimų atšaukimą". Ne vien P. Pašinskas pastebėjo V. Butvilo diktatoriškas užmačias. Posėdžio metu vienas deputatas šalia sėdinčiam kolegai tarstelėjo: "Šiandien vieno deputato sesija".

Antra. Dar vieną kartą likviduoti V. Butvilo užimamą etatą, kaip, beje, ir kitų "rėksnių", nesuprantančių savo vadovų demokratiškų nuotaukių. Tai ypač nesunku biudžetinėse organizacijose.

Trečia. Kad skaitytojai nesuprastų klaidingai (autorius ir V. Butvilas yra "Žingsnių" redakcijos nariai), aš noriu pareikšti, jog nieko blogo nepagalvosiu apie rajono kompartijos vadovus, net jei jie vienu metu priklausytų ir LKP, ir LKP (TSKP). Kad tai nebūtų tušti žodžiai, leidžiu sau atkreipti valdytojo V. Tomkevičiaus dėmesį, kad laisvą ekonomikos skyriaus vedėjo postą galėtų užimti S. Bryžachin'as, anksčiau partijos komitete dirbęs panašų darbą, turintis atitinkamą išsimokslinimą bei patirtį.

Ketvirta. Kitos neomonės esu apie rajono Sąjūdį. Tam, kas dar iš jo liko, reikėtų įkurti specialų muziejų dabartinei ir ateinančioms Radviliškio rajono gyventojų kartoms pagąsdinti.

Penkta. Neieškoti naujų ponų ir nepridaryti naujų ubagų, įteisinti... jau esančius. Juolab, kad jie vieni kitais patenkinti. Vieniems nebegrės bedarbiystė, kitiems nereikės per daug galvoti. Tai stabilizuos politinę situaciją.

Šešta. Kadangi LKP žada "persikrykštyti", manau, bent jau Radviliškio rajono lyderiai galėtų pagalvoti apie Koservatorių partijos pavadinimą. Arba net apie Radviliškio rajono Konservatorių partiją.

Septinta. Gerbiamam V. Butvilui siūlau pagalvoti apie tikros Komunistų partijos, pagrįstos klasinio principu, įkūrimą, į kurią galėtų susiburti visi išnaudojamieji ir darbo netekę "rėksniai". Tik turiu perspėti, jog nepakartotume istorinės klaidos. Reikia saugotis, kad į ją, kaip ir į būsimas profsąjungas, nebesulįstų esami ir būsimi ponai ir vėl jų nepavestų engiamųjų slopinimo įrankiu.

Aštunta. Žinau, kad tai, ką aš čia parašiau, yra šauksmas tyruose, nes... kritikuoti gali tik viena pusė. O ji, garbingoji, tik pradeda...

Nežinia, kada istorijos sukūrys aprims ir išsilyginusi laiko tėkmė ištrins iš atminties sujaudintus veidus. Veidus žmonių, kuriems žingsniuojant iš praeities į ateitį, žolė atrodė didžiuliais medžiais, o gyvenimas ilgas ilgas kaip viena diena.

Vyr. redaktoriaus pastaba: prašyčiau deputatų rišliau ir taisyklingiau kalbėti, nes aš būsiu priverstas arba pradėti taisyti klaidas pasisakymuose, arba paprašyti savo korespondentų nebecituoti deputatų.

Mūsų dienos

Meras - kenkėjas

Rajono administracinės komisijos nutarimu Šeduvos miesto meras E. Rudaitis už savavališką 3 klevų nupjovimą miesto parke nubaustas 25 rublių bauda. Jo padaryta žala gamtai įvertinta 679,50 rub., kurią irgi reikės atlyginti.

...ir viršaitė - vagilė

Skėmių apylinkės tarybos viršaitė L. Martišienė, "sutaupiusi" 50 vnt. maisto produktų talonų, Baisogaloje bandė įsigyti (padidintais kiekiais) cukraus ir miltų.

Liepos 19 d. už piknaudžiavimą tarnybine padėtimi ji apsvastyta Skėmių apylinkės tarybos sesijoje, L. Martišienei pareikštas griežtas papeikimas. Kad kitą kartą nebeįkliūtų...

Pasikeitė tik vardas?

Remiantis Lietuvos žemės ūkio ministro įsakymu, Šeduvos V. Vazalinsko tarybinis ūkis-technikumas perorganizuotas į žemės ūkio mokyklą (direktorius J. Majaras).

Antrąkart užgimęs

Aukštelkuose atidengtas atstatytas Lietuvos Nepriklausomybės 10-ajam jubiliejui skirtas paminklas.

Viltis

Radviliškio rajone pradėjo veiklą Krašto apsaugos departamento skyrius (Gedimino g.-8). Tikimės, kad jo darbuotojai pagelbės šaukiamojo amžiaus jaunuoliams, gyvenantiems nežinioje.

Ar bus daugiau?

LKP rajono komitete išduota virš 500 naujų nario bilietai. Ar beatsiras daugiau norinčių?..

Nepagarba nugalėtojui

Nors "Ateities" kolūkio pirmininkas V. Drazdauskas (LKP) nugalėjo varžybose su I. Kučerov'u (TSKP), bet "Žingsniai", deja, dėl korektūros klaidos iškraipė čempiono pavardę. Atsiprašome.

Šeduvos bažnyčiai - 350

Liepos 22 dieną šimtai tikinčiųjų atvyko į Šeduvos bažnyčios jubiliejaus iškilmes. Jose dalyvavo J. E. Panevėžio vyskupas, kuris teikė sutvirtinimo sakramentą, klebonas kanauninkas Bronius Antanaitis, kurio triušo dėka bažnyčia ir parapija taip išsipuošė. Pašventintas jubiliejui skirtas kryžius.

Savarankiškos LKP patyrimą - į mases!

Valdis GIRDŽIUS

"Lietuva be suvereniteto - Lietuva be ateities"

(A. BRAZAUSKAS)

Radviliškio raštinės reikmenų įmonės "Beržas" LKP-ešnikai nutarė, kad atgimstančiai Lietuvai visai nebūtina švęsti tų dienų, kurios "išvaduotai" nuo "buržuazinės" ideologijos liaudžiai primena bolševikų padarytus nusikaltimus Lietuvai: gyventojų trėmimą į "išsvajotą stalininį rojų", Lietuvos okupaciją 1940 metų birželio 15 dieną. Šioms dienoms paminėti Respublikos Ministrų Taryba paskelbė birželio 14 d. nedarbo dieną, atidirdant už ją bir-

želio 9-ą, o birželio 15 d. įmonių administracijai suteikė teisę skelbti nedarbo dieną, atidirdant kitą šeštadienį.

Įmonės LKP organizacijos vadovai iš dalies patobulino ši Ministrų Tarybos nutarimą. Birželio 9 d. ir 14 d. buvo nedarbo dienos, tačiau už jas ir neapmokėta. Birželio 15 d. nuo darbo atleido didžiausių "ekstremistų" lizdą - kontoros darbuotojus. Na, o mylimoji Lietuvos darbo liaudis tą visuotinio "džiaugsmo" dieną - Lietuvos okupacijos metines -

sąžiningai paminėjo prie dūžiančių staklių. Kontoros "ekstremistai" už šią nedarbo dieną užsimokėjo iš savo kišenės.

Vertingas patyrimas, draugai! Kas norite švęsti tas nemalonas LKP(b) veiklos sukaktuves - prašom, tik savo sąskaita. Rezultatas puikus: ir avys sveikos, ir vilkas sotus, ir mokes fondo ekonomija.

RRĮ "Beržas" autotransporto barui vadovauja drg. Antanas Balinskas. Jo žinioje automašinos, traktoriai ir panašūs įrenginiai. Viskas iš metalo. Ir mašinų su mediniais kėbulais nesimato. Tačiau šiame bare įdarbintas stalius, kuris gamina iš uosio duris, langus. Kam? Nematyti, kad stalius savo produkciją būtų panaudojęs baro pastatams remontuoti. Tuo tarpu įmonės atliekų perdirbimo baras, turintis šiandien visas technines galimybes efektyviai pa-

naudoti medieną, dirba ne visu pajėgumu, nes trūksta žmonių.

Prieš keletą metų į Radviliškį atkeltas nepamainomas kumunizmo statytojas drg. B. Žemkauskas, tik įkėlęs koją į Radviliškio žemę, nutarė iš jo taip mylimos tarybinės liaudies kišenės susiręsti sau alytnamį. Sumanymas nepasisekė. Kas galėjo pagalvoti - koją pakišo buvęs kolega Šidlauskas. Namą rajono liaudies interesų gynėjai paskyrė drg. Elenai Balinskienei. Taip buvo užglaistytas visam Radviliškiui žinomas skandalas.

Tik ar jis tuo ir pasibaigė? Namas nebuvo taip įrengtas, kad jame būtų smagu gyventi "liaudies tarnams" ir su pasididžiavimu rodyti eiliniams mirtingiesiems. Po tam tikrų pastangų šiandien į šį namą negėda atsivesti vargšą tarybinį žmogelį. To negana. Dabar 1-osios tarpkolūkinės organizacijos vyrai tyliai renčia drg. Elenos Balinskienės sūneliui mūrinę grytelę naujame Radviliškio rajone. Be abejo, ta grytelė turės langus ir duris. Be jų gi nepatogu gyventi...

Seniai visoje Lietuvoje žinoma, kad "komunizmo statyba - visaliaudinis reikalas". Kažkam gi reikia pradėti...

Vidmanto EIDUKAIČIO pieš.

REIKIA VADOVO, O NE BOŠO!

(Iš vienos nepasakytos kalbos rajono deputatų tarybos sesijoje, renkant rajono švietimo skyriaus vedėją)

Dabartinis švietimo valdybos viršininkas J.Bosas nėra pasirengęs dirbti pakitusios politinės situacijos sąlygomis, įgyvendinant tautinės mokyklos koncepciją. Jis įnirtingai priešinosi visoms naujovėms, į gyvenimą atėjusioms nuo 1988 metų. Specialiu raštu uždraudė visas naujas besikuriančias organizacijas, ypač skautų. Dar pernai buvo kategoriškai reikalaujama orientuoti mokinius į komjaunimo ir pionierių organizacijas. Tai rodo, kad vedėjas neturėjo susiformavęs jokios nuomonės ir surodė nuovokos, kuria linkme pasukti pedagoginį procesą, tebelaukė nurodymų iš ministerijos, besąlygiškai jai paklusdamas. Išlaikyti ir senieji kadrai, pionierių vadovai, jiems mokamas atlyginimas, nors pionierių mokyklose bėra po 15 arba iš viso nebėra. Tai turi spręsti direktoriai, bet šių "kompetencija" baigiasi švietimo skyriuje.

Ilgai trukdyta įvesti religijos mokymą - iki pat 1989 m. spalio mėnesio, kai visa Respublika tai suvokė kaip svarbiausią žingsnį dorovės ir dvasingumo link.

Vykusi diskusija (TSKP ar LKP), ryškino ir vedėjo politinę nenuovoką. Jis ilgai laikėsi senųjų nuostatų ir jas parodė, dalyvaujant praeitą vasarį ataskaitiniuose susirinkimuose.

Švietimo valdybos kadrai - metodistai, inspektoriai - parinkti ir sukomplektuoti nevykusiai. Tai nėra savo dalyko žinovai, todėl atliekama pedagoginio darbo kontrolė neefektyvi, negausi jokios pagalbos ar metodinio darbo konsultacijų. Mokomasis ir auklėjamasis darbas pasenęs. Juo labiau, kad pats viršininkas, būdamas fizikas, nėra kompetetingas pradėti reformos, nėra iniciatyvus ir neturi jokių naujų pedagoginių idėjų. Tai ūkininkas, jis rūpinasi fasadu.

Valdybos viršininkas nėra naujovių šalininkas, o švietimo sistemą reikia keisti. Pasikeitus ministerijos sudėčiai ir veiklos kryptčiai, negaudamas nurodymų, jis nebus pajėgus pasukti rajono mokyklų darbą progresyvesne linkme. Priimti nuostatai mokytojų kvalifikacijai kelti nėra tinkamai parengti, o kai kurie punktai tiesiog beviltiškai pasenę.

Norėdamas įgyvendinti kokią idėją, vedėjas J.Bosas remiasi direktorių taryba, kuri nėra kompetetinga spręsti, nes tokie, kaip, pvz., 5 vid. mokyklos direktorius, prieš 20 metų dirbė mokykloje, rodo absoliučią nenuovoką ir yra tik pavaldiniai, nebesuinteresuoti mokinių auklėjimu ir mokymu. Viskas stovi vietoje. J.Bosas jau nebus kitoks ir mokytojai juo jau nepatikės, nes per tiek metų niekas nesikeitė. Reikia jaunesnio, humanitaro, kuris norėtų kažką keisti mokymo ir auklėjimo labui, o ne dėl akių. Tam reikia energingesnio ir idėjų turinčio žmogaus.

* * *

O kaip manote Jūs, mieli rajono pedagogai? Kviečiame padiskutuoti šiais ir kitais jums opiais klausimais mūsų laikraščio puslapiuose. Užtikriname, kad autoriaus pavardės slap-tumas, jam to pageidaujant, bus išsaugotas. "Žingsnių" redakcija KOL KAS nuo komentarų susilaiko.

KOKIOS ŽUVELĖS

Vytautas BUTVILAS

1990 m. kovo 5 - gegužės 7 d. Šeduvos vidurinėje mokykloje atlikus dokumentinę reviziją, buvo aptiktos mirusios sielos - fiktyviai įdarbinti asmenys: L.Kūturis, priimtas nuo 1984 m. kovo 1 d., M.Jurpalienė - nuo 1986 gegužės 1 d., B.Šimėnienė - nuo 1986 sausio 21 d. Juos "įdarbino" Šeduvos vidurinės mokyklos direktorius Antanas Lapinskas, o pinigus su jo žinia ir pritarimu paimdavo tuometinė direktoriaus pavaduotoja ūkio reikalams Irena Kaunetienė, kuri pati pasirašinėdavo už fiktyviai įdarbintus asmenis atlyginimų žiniaraščiuose. Tokiu būdu nuo 1988 m. kovo 3 d. iki 1989 m. lapkričio 13 d. pasisavino 369,97 rb.

I.Kaunetienei atsisakyta iškelti baudžiamąją bylą, remiantis Lietuvos Respublikos įstatymu "Dėl amnestijos". O pagrindinis šių machinacijų organizatorius - direktorius A.Lapinskas - atsipirko dar lengviau. Apsvarstius finansinės drausmės pažeidimus Šeduvos vidurinėje mokykloje liaudies švietimo valdyboje ir išplėstiniam direktorių gamybiniame pasitarime, A.Lapinskiui pareikštas tik griežtas papeikimas.

Kyla klausimas: "Kodėl tokia švelni nuobauda?"

Turbūt dėl to, kad ne geresnė padėtis revizijos metu aptikta ir pačioje liaudies švietimo įstaigų valdyboje.

Pažeidžiant Lietuvos Ministrų Tarybos 1981 m. rugpjūčio 13 d. nutarimą 10 kartų neteisėtai išmokėta 1210 rb. persikėlimo išlaidų jauniems specialistams, atvykusiems dirbti ir gavusiems nuolatinę gyvenamąją vietą.

Iš biudžetinių lėšų valdyba 1989 sausio 23 d. nupirko videoaparaturą už 11770 rb., videokamerą iš kooperatyvo "Rytas" už 18000 rb. Visa tai nemokamai buvo perduota Radviliškio VRS.

Visiškai neaišku, iš kokių santaupų Radviliškio 2-ojoje vidurinėje mokykloje G.Plechavičiui užmokėta už skulptūros iškalimą ir pastatymą grynais pinigais 11490 rb.

Esant tokiems grubiems finansinės drausmės pažeidimams, kažkaip lyg ir nebeapatogu griežtai bausti tokias smulkias žuvelas, kaip A.Lapinskas. Nors, gerai pagalvojus, ar ne dėl tokių žmonių kaltės mūsų mokyklose tyro melo ir nebaudžiamumo atmosfera, geri, dori pedagogai yra slopinami ir varžomi, mokyklose nevyksta jokios reformos, daug mokytojų neturi jokio autoriteto.

Padiskutuokime...

RYJA
RUBLIUS

Rašome, guodžiamės, kreipiamės

SUKČIAI

1990 m. pradžioje Radviliškio komunalinių įmonių kombinate atliktos revizijos metu nustatyta daug pažeidimų.

Neteisingai nurašomi degalai, skaičiuojamas atostogų rezervas. Išvežant šiukšles ir fekalijas, neteisingai apskaičiuojama konteinerių kubatūra, ko pasekoje neteisėtai nusirašyta 2288,60 rb.

Didelė dalis aplinkos tvarkymui skirtų lėšų panaudotos ne pagal paskirtį. Už šiuos pinigus kombinatas įsigijo elektroninius laikrodžius, kasos aparatą, koncentratorių, du šaldytuvus. Iš jų atliekamas kapitalinis patalpų remontas, perkami tulpių svogūnėliai. Neteisėtai mokama kooperatyvui atliekančiam asfaltavimo darbus kainomis, neatitinkančiomis valstybinių įkainių.

Už šiuos "nuopelnus" kombinato vadovybė nubausta šitaip:

1) atkreiptas viršininko S.Gulbino dėmesys į tai, kad, samdant kooperatyvus rangos darbams, mokėti jiems reikia pagal valstybinius įkainius;

2) už pažeidimus ūkinėje-finansinėje veikloje, lėšų panaudojimą ne pagal paskirtį, kombinato viršininkui S.Gulbinui ir vyr. buhalterei G.Alūzienei pareikšta pastaba.

Žinoma, jeigu dirbtų jaunas viršininkas, tada būtų galima ir griežčiau jį nubausti. O senąjį, puikiai žinantį padėtį, kažkaip nepatogu. Belpa tik tėviškai atkreipti dėmesį, pareikšti... Ir taip iki kitų metų...

P.TUMĖNAS

ŽMOGAUS IŠVAIŽDA - APIE ŽMOGŲ

AUSYS

Jei ausies minkštumas galė yra laisvas, tai ženkla, kad tas žmogus tinka profinam darbu. Placitas ir išsiskelstus ausys rodo tuščiadisikumą. Didelės ausys rodo kvailumą. Susitrauktos ausys nerodo profinių gilių gausingumo. Normalios ir neplonos ausys su normaliu išsitraikymu rodo asmens išmintingumą.

BURNA

Burna kalba ir tada, kai žmogus tylu. Placitas, darbinis ir gražių linijų lūpos rodo kilmę, gerą ir sutalbaną žmogų. Viršutinė lūpa visada rodo žmogaus skonių. Jei ji lenkia, rodo išdidumą, jei plati - gerumą, jei siaura - ambicingumą, jei nerūgus - pasileidimą. Suspausta burna tiesioje linijoje yra šalto kraujo, bet ir mažo širdingumo ženklas. Jei viršutinė lūpa nori pridengti apatinę, tai reiškia žmogaus gerumą, jei priešingai - tai reiškia negalisingumą. Jei burna yra du karus ligesne už akies lęšį, tai yra kvailumo ženklas. Atsikūsi apatinė lūpa yra seksualinių požymių.

DANTYS

Maži ir aštrūs dantys rodo asmens nevykdomumą. Ilgi dantys reiškia bailumą. Balti ir normalūs dantys, kurie, atrodo, vos tik prisiūti, norėdami išlipti lauk, reiškia gerumą. Nelygūs dantys rodo pavaldumą. Tvirti, platus ir dideli dantys žada ilgą gyvenimą.

SMAKRAS

Jis neturi būti nei smailus, nei keturkampis. Aislkies smakras rodo neblogą žmogų, o priploias - priešingai. Pasmakrė, stumena su apatine lūpa, rodo pasileidimo vertą žmogų. Pasmakry esanti duobelė rodo žmogaus išmintingumą. Smailus smakras reiškia žmogaus veiklumą ir vikrumą.

KAKLIAS

Proporcingas kaklas reiškia pastovų charakterį. Jei kas turi ilgą kaklą ir ankštai nesa galvą, tai reiškia asmens išdidumą ir tuštumą. Kas turi ilgą

ir ploną kaklą - reiškia žmogaus bailumą. Trum-pais kaklais žmonės paprastai būna plicikūnos.

FIGŪRA

Platus pečiai yra sveikatos ženklas. Kampuoti pečiai rodo tvirtumą ir tvarkingą melle. Įdubusi ar neiškilusi krūtinė reiškia asmens knišką silpnumą.

Didelis ir aistklis pilvas rodo asmens palinkimą tingėti ir tenkinėjimams. Mažasis pilvas žmonių yra energingesni, veiklesni. Bendrai, dideli ir daug gero darbų žmonės turi išdžiūvusias šlaunis ir niekada nėra pilnapadzi.

(Pabaiga. Pradžia Nr.1)

*

*

*

"12 tuos dalykus nededaime galvos", - prieš 50 metų pažymėjo žurnalistai, užrašę šiuos stebėjimus, kuriu kalba, beje, netaisyta - "Žinėjant, pasiba-

Jei nuorūte parduoti

spauda arba išleisti bei
kolekcinį - knygų, bu-
klę, prospektų, laikraščių ir t. t., - turite
tik vieng šansą:

Įreptis į "WILTIES" laimino mokslinės
technines kabinos centro leidybinę grupę

Mūsų devizas - greitis, kokybė ir
žemiausia kaina Lietuvoje!

Mūsų adresas:

232600 VII NIUS, PHILS 8,
tel. 618735, 221045.

WILTIES

"ŽINGSNIAI"

VYR. REDAKTORIUS LINAS JUČAS

Slytiai:

pedagogas ir informacijos - Algimantas Simaitis,
socialinių problemų - Vytautas Butvilas,
aplinkos apsaugos ir organizacijų veiklos - Vladas Bartkus,
žemės ūkio ir pramonės - Saulius Butvilas.
Atsakeriojus Laimutis Jutcas

KANČIŲ PRISIMINIMAI

(APIE KARAGANDOS SRTIES GULAGO DŽEKAZGANO
RŪDYNŲ STEPLANGO LAGERĮ p/d 392/1)

MYKOLAS KAZLA

1950 m. rugpjūtio 6 d. specialiai ekspedicija išvyko į Karagandos srities Gulago buvusius politinių kalinių lagerius perkelti lietuvių kėjų palatų, pastatų ir kėjų bei aminiimo lentas, tokiu būdu įamžinti jų šventą atminimą ir pagerbti boševizmo impetizos kėjų, kurių organizatoriais buvo Lietuvos tarybinės vyriausybės, vykdytoja - Kremlius budelių kėjų. Tokiais lageriais buvo nusėtas didžiulis Kazachstano kraštas, kaip vėliau sužinojome, Karagandos Gulage vien politinių kalinių buvo viš 2,4 milijonų.

1947 m. už tarpinės santvarkos išdavimą ir grupių L.A. pasipriešinimo veiklą ypatingo Maskvos teismo buvan nuteistas 10 metų atlikti bausmę už Lietuvos ribų ir būti išremitas iki gyvos galvos į Krasnojarsko krašto tolimus rajonus.

1948 m. liepos viduryje iš Vilniaus "etapinio" kėjimo mus, apie dešimt tukstančių lietuvių, gyvūnais vagonais išgabeno į Karagandos Gulago lagerį, ir didžiulį Karabaso lagerį, dar vadinamą "vergų turgumi", kur buvo parudodami ir perkami gyvi žmonės katoliginiam komunistinio darbams. Avražiovo Džekazgano steplango NKVD pirteliai, mūsų kėis tukstančius nupirko ir 1948 m. rugpjūto pradžioje Stokpino uždariais vagonais išvežė toli į pietus, kur užsibaigia geležinkelis ir prasideda Alkanoji dykuma, saulės išsėginta pjūra stepė, aplink vario, švino ir kitokios rūdos šachtos stitko. Daį kalinių išsodino Džerdų, Karpakajų, Kinjgų, 17-oje Kretovskoja-44 ir kituose lageryuose. Tada viš 200-ųjų šimčių mūsų jaunų, stiprių vyrų patekome į Džekazgano rėdynų kasimo lagerį.

Lageris buvo už 1,5 km. nuo Džekazgano miesto į pietus, kairėje ir dešinėje stitko vario švino šachtos. Iš toliau atrodė lyg stipri viduramžių tvirtovė: apie 100 ha plotą juosė 10 metrų aukščio sienos, kurtomis tekėjo aukštos įlamos srovė, lagerį saugojo 12 sargybos boščių, aplink - šaudymo zonos, iš sėnų - placios geležinės durys. Vėsas lageris buvo suskirstytas į 4 zonas-lagunktus: rūs darbo zonos, kevirtroji - ligoninės. Kalinių budavo 20 - 30 tukstančių, bet tas skaitis syruodavo. Lietuvių budavo 6 - 8 tukstančiai, vergavo vakarų ukrainiečiai, pabaltijiečiai, rusai, Kaukazo, Azijos tautų žmonės, be to, iš socialistinių kraštų, Vokietijos, Suomijos, Kinijos, Vietnamo, Korėjos, Japonijos, net iš Amerikos žemyno, Ispanijos ir t. t. Buvo žymų politikos, kultūros veikėjų, rašytojų, inžinierių, baltygarvių, architektų ir t. t., bet daugumą sudarė karmin-kia, revoliucijos veikėjai, partizanų vadai ir pan.

Lageris buvo specialios paskirties. 1949 m. išrinko ir išvežė kriminalinius kalinius, buvo susiprintas režimas, uždėti spec. numeriai kiekvienam kaliniui, lengvosios įlaistros geležinės grotos, rakimamos kiekvienos durys. Į sargybos boštelius buvo įkelti kulkosvaidžiai, suvaržytas ryšys su Tėvyne, likusiai artimaisiais, atrinkti senesnio amžiaus bei invalidei ir išvežti į "sveikatos atstatymo" Dolinkos mirties lagerys, iš kurių retas gyvas sugrįždavo. Kai tobie surašomi kaliniai, išseke ir ligoti, stengdavosi pasislėpti, juos gaudydavo prižiūretojai - net graudu buvo žiūrėti.

(Tęsins kitame numeryje)

Leidžiamas nuo 1990.07.10, 2 kartus per mėnesį,
SL - 460, 1 sp. l., tiražas 5000 egz., kaina 3000.

Adresas: 235120, Radviliskis, Valanciaus 2 - 5, B. Butvilai.

Telefonai: 53-284, 53-269 - Radviliskyje.

56-383 - Šeduje

Kinko ir maketuva INTKC "VILTIS"

Spausdinto "Žinijos" draugijos spaustuve.

Užs. Nr. 81